

Životopis paní Mgr. Marie Matuškové

Paní Marie Matušková se narodila 5. listopadu 1950 ve Vrchlabí. Dětství prožila v Krkonoších, zejména v Horním Maršově a Harrachově, v rodině hajného Oldřicha Janouška. Od malička ráda trávila čas v přírodě a často doprovázela svého otce do lesa.

V období školní docházky byla spíše živější a se spolužáky občas prováděla různé neplechy. Ve věku deseti let se s rodinou přestěhovala do Harrachova, kde se začala více soustředit na studium.

Po absolvování střední školy uvažovala o studiu lesnictví, ale nakonec se rozhodla pro Pedagogickou fakultu v Hradci Králové. Zde vystudovala obor český jazyk a výtvarná výchova.

Její prvním pedagogickým působištěm byly Lázně Bělohrad, kde vyučovala spolu se svým manželem na zemědělsko-kamenickém učilišti. Ve své třídě učila mnoho talentovaných dětí, z nichž některé byly znevýhodněny kvůli politickému názoru a postavení svých rodin. Snažila se jim zpříjemnit školní prostředí například vedením recitačního souboru.

Později se s manželem a malým synem přestěhovala do Višňové ve Frýdlantsku, kde znovu působila jako učitelka. Založila zde také dětský divadelní soubor.

K politice se dostala díky místní anketě o kácení stromů podél tamního potoka. Na základě této zkušenosti ji oslovila Strana zelených, do které vstoupila. Poté kandidovala v obecních volbách, které nakonec její strana vyhrála. Protože se však nikdo nechtěl ujmout funkce starosty, rozhodla se ji i díky podpoře manžela převzít.

Po několika měsících však došlo k rozvodu, a tak se paní Marie Matušková musela starat nejen o své dvě děti, Aničku a Jana, ale plnit i náročnou politickou funkci. Tato role pro ni byla velmi obtížná, protože musela řešit mnoho nových úkolů a nečekaných situací.

Jedním z největších problémů byly opakované povodně na řece Smědé a díky tomu si vysloužila přezdívku „povodňová Marie“. Řešila také haldy v sousedním Polsku, které vznikly po těžbě hnědého uhlí. Z těchto hald odcházela po deštích do potoka znečištěná voda, která zaplavovala české vesnice. Paní Marie Matušková dokázala prosadit po složitých jednáních s vedením dolu Turow rekultivaci těchto hald.

Její největším počinem bylo prosazení staveb poldrů, hrázek, valů a dalších protipovodňových staveb na řece Smědě. Na tyto projekty úspěšně sháněla dotace z nejrůznějších projektů ministerstev.

Cestovat do zahraničí začala až ve svých 40 letech. Poznávala tak různé kultury a náboženství a tyto cesty pro ni měly i studijní význam. Snažila se inspirovat, jak řešit potíže s velkou vodou v souladu s přírodou. Paní Matušková navázala spolupráci s francouzským městem Laval, díky čemuž se mohli obyvatelé Višňové účastnit výměnných programů.

V srpnu 2010 zažila Višňová a s ní i celé Frýdlantsko ničivou povodeň. Paní Matušková měla velký podíl na tom, že vesnice důsledky povodní zvládla, ale že byly započaty velké projekty protipovodňových staveb na ochranu obcí. V tomto roce funkci starostky opustila.

V současnosti je Marie Matušková v důchodu a žije se svým druhým manželem ve Frýdlantu. Rodina, přátelé, cestování a příroda je to, co ji naplňuje.